

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

ISBN 978-86-7974-015-1

Copyright © 2007. by “Alma”

Copyright © 2007. by “Pijada”

Ова публикација у целини или деловима не сме се умножавати, прештамповати или преносити у било којој форми или било којим средством без дозволе аутора или издавачâ, нити може бити на било који начин или било којим другим средством дистрибуирана или умножавана без одобрења издавачâ.

Сва права за објављивање ове књиге задржавају аутор и издавачи по одредбама Закона о ауторским правима.

Илија Марковић

ИЗАБРАНИ АФОРИЗМИ

Алма – Илијада
Београд – Нови Сад
2007

Илија Марковић
ИЗАБРАНИ АФОРИЗМИ

<i>Рецензент</i>	Мирослав Егерић
<i>Лектор</i>	Мирко Чанадановић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Издавачи</i>	„Алма“, Београд, Молерова 62-А „Илијада“, Нови Сад, Ресавска 3
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-015-1
<i>Тираж</i>	500

**Правимо државу
какву свет није видео.
Ако успемо,
неће ни видети.**

Кад број слепих путника
пређе половину,
већина одлучује о капетану брода.

Берлински зид се срушио
под теретом хиљада графита.
Југословенски
под једним.

Сатиричар измишља
оно што види.

Афоризам је
књижевно дело у наставцима.
Наставља се тамо
где памет стане.

Афоризам је
феномен поднебља.
На нашој ветрометини
укрштају се
руже ветрова и јебиветри.

Кад бисте јебиветру
одузели имунитет,
убила би га промаја.

Где буја корова,
афоризам је
сјај у трави.

Афоризам:
три мисли
у две речи.

Све нам се дешава
пред носом.
Далеко од очију јавности.

Јуче се све
није могло рећи.
Данас се све
може прећугати.

Док се не монтира
материјал,
гледаћете
званичну верзију догађаја.

Понављање је
мајка мудрости:
сатиричари пишу о другој власти
која прави
исте глупости.

Сатиричари се хватају у коло
са будалама –
да би имали информације
из прве руке.

Многе ствари су
надохват руке.
Треба само савити кичму.

Кичмени стуб
у нама
често је
стуб срама.

Народ чврсто стоји
уз свог вођу.
Као стуб срама.

Лако је извадити
зеца из шешира.
Изведите ви магарца
испод шајкаче.

Највише се лаже
пре избора
и после избора.

Ако сте некога
направили магарцем,
ви сте му отац.

Кад магарац игра шах,
најпре жртвује
коња.

Нико не сме да писне
док цар животиња
не рикне.

Друг је свестан ситуације
у којој се
не налази.

Срп и чекић су
хладно оружје.

Петокрака је
прогресивнија од компаса.
Показује више страна.

Кад свако вуче
на своју страну,
сви вуку
на његову.

Диктатура пролетаријата је
успешно приведена крају.
Од пролетаријата
ни трага
ни гласа.

Каин је жртвовао брата
и добио партију.

Поглавици банана-државе
палма је сунцобран,
шљива –
политички кишобран.

Ако ви не можете
без њега,
ни ми не можемо
без ње.

Живот чине
ситна задовољства.
Остало је предигра.

**Потврда из катастра:
ваше земље нема.**

Човек је
најбоља инвестиција.
Зато треба улагати
у жену.

Турски султан је
имао харем.
Наш вођа –
народ.

Срби прогоне
све турцизме
осим зулума.

С њим нисмо
у сродству.
Може да нам ради
шта хоће.

Док је нашла
што је тражила,
изгубила је
што је имала.

Да га је Отац нације
правио по сећању,
на нешто би и лично.

Ми смо
несрећан случај.
Отац нације
није имао среће у љубави.

Велики Србин
виши је од малог Србина
за нечију главу.

Срби воде
одбрамбени рат.
Кидишу на своје.

Ако се победа огледа
у огледалу,
онда је на другој страни.

Када су пале
све маске,
пустио је гас.

Нема еколошке државе
без чистке
у медијима.

Оно што домаћи медији
нису објавили,
није се ни догодило
у историји бешчашћа.

Телевизор је
разводна кутија.
Разводњава збиљу.

Пробио сам
медијску блокаду.
Пуцао сам у телевизор.

Шта вреди што ће укинути
смртну казну,
ако остане
државна телевизија.

Надмашили смо себе.
имамо више промашаја
но што смо имали метака.

Да ми је неко раније рекао
да ћу живети као пас,
ујео бих га.

Гуске су спасиле Рим,
а вас неће
ни новинарске патке.

Истина је била
најјаче оружје.
До појаве телевизије.

Што телевизија може
да убогаљи човека,
то ниједна носила
не могу да понесу.

Кад не гледам ТВ,
мислим да ће се нешто десити.
Кад гледам,
не мислим.

Док смо ТВ претплату
плаћали преко струјомера,
знали смо
цену мрака.

Невиђен инцест:
јебо слику своју!

Резултат је нерешен:
лаж нас је победила,
а истина поразила.

Жалопојка је
последња песма
Косовског циклуса.

Косово је
предео сликан очајем –
крај Србије.

Камелеони мењају боју гласа
према боји потернице
за црном удовицом.

Лудо смо се провели.
Немамо појма
ни где смо били,
ни шта смо радили.

Најгоре
није прошло.
Најбоље
тек долази.

**Прва Југославија,
друга Југославија,
трећа Југославија.
Продато!**

Кучкин син!
Пас му јебо матер!

Да је пас
човеков најбољи пријатељ,
мишљење је човека,
а не пса.

Кад год одлучим
да насликам стварност,
модел ми се помери.

Сто хиљада васпитних палица!
Величанствена слика
која нас је оборила
с ногу!

Предвидели смо све
шта ће се догодити.
А немамо појма
шта нас је задесило.

Прислушкују ме
само они који знају
шта мислим
о њима.

Доушник је
дописни члан
Полицијске академије.

У грудима Првог Батинаша
срце не куца.
Бије!

Демонстрације би
прошле мирно
да се народ није
окупљао.

Чим демонстранти помисле
на каменице,
полиција узврати
пендрецима.

Опасност вреба
на сваком кораку.
Зато народ
пузи.

Турци су били
и прошли.
Ови само бију.

У изборној трци
победио је starter.
Имао је пиштољ.

Родила га мајка
по ко зна који пут:
једном будала – увек будала.

Кад је дворска луда
на одмору,
краљ мисли
својом главом.

Откад сам рекао
шта мислим о власти,
власт мисли о мени.

Проблем наталитета је већи
откад је држава
без Јајца.

Још бисмо јели златним есцајгом
да је главни кувар
на време бацио кашику.

Границе разума
неће се мењати
док не останемо
и без другог јајца.

Ако је мућак,
што се туцате
с њим?

Кад се мућак устоличи,
ниједан продавац
не зна цену
својих јаја!

Да имамо јаја,
гађали бисмо их
мућковима.

Скромност у свему
и свачему
не води ничему.

Не треба бити превише мудар
па знати
да су Срби
увек у праву.

Кад смо урадили
све како ваља,
испоставило се
да то нисмо ми.

Док је рад
стварао човека,
Срби су били
војери.

Кад се дигне
кука и мотика,
приноси ће бити већи.

Док је слободарски дух
српског народа
у боци,
пандур ће бити
пампур.

Што обећаш –
уради.
Што ти обећају –
заборави.

Бити толико у праву је
непристојно.

**Инфлација је почела
у рату.
Када је један Немац вредео
сто Срба.**

Ратни пожар је букнуо
кад смо се најмање надали.
Баш смо припаљивали
лулу мира.

Што нас је мање,
ближи смо миру.

Кад слепе вође
упру погледе у црну тачку,
направе
црну рупу.

Революционари су се борили
за нашу ствар.
Сада је траже
у пласту сена.

Непријатељ нам није
дорастао.
Био је малолетан.

Непријатељ је
поштенији од нас.
Још нас није издао.

Сви су напустили Србе.
Једино нам је смрт
осведочени пријатељ.

Не би палидрвце
изгубило главу
да није креснуло шибицу.

Ако Србија не може
да се одбрани од њега,
онда је најбоље
да се преда уживању.

Предали смо се
раду.
Дигли руке.

Ко дуже чека посао,
пре ће га добити.

Плате су из два дела:
од шаке
до лакта.

Кад плату примимо
из два дела,
не знамо који нам је.

Демонстранти су се обраћали
свим институцијама система.
Само им је полиција
изашла у сусрет.

Није све у новцу.
Има ваљда нечег
и у вама.

Само народ
свестан своје памети
зна колико му
недостаје.

Србија је била
велика тајна
док тајна полиција није
узела ствар у своје руке.

Мумија ћути
као заливена.
Чува тајну
пирамиде власти.

Србин не би пуцао
у Србина
да није био сигуран
да ће га погодити.

Већа риба
гута мању.
Велика Србија –
Србију.

Ми смо били голи и боси
док сте ви о нудизму
само сањали.

Хрвати су сањали свој сан
хиљаду година.
Кад су се пробудили,
од Срба ни трага
ни гласа.

Ништа од континуитета.
Остадосмо
и без Г олог отока.

Срби би се национално
и помирили,
али немају
достојног противника.

Ко пређе
на Дрини ћуприју,
уђе у
Проклету авлију.

С оне стране Дрине
гајтан трава расте.
А с ове
свилен гајтан.

Између Авеља
и Каина
тече Дрина.

Да га нису напунили оловом,
његове последње речи
не би добиле на тежини.

Велика Србија је
део копна
настао раслојавањем коре
великог мозга.

Да је Велики Србин
љуљао Марка,
не би се родила идеја
о Великој Србији.

Србин у Загреб!
Срби из Загреба!

Родио се Велики Вођа.
Треба га љуљати
док не испадне
из бешике.

Није се он огрешио
о закон,
већ о измене и допуне.

Балканска крчма је
туристичка атракција.
Ко омркне,
не осване.

Балканска крчма је
на Царском друму.
У њу свраћају
крвопије.

Плагијатор се кити туђим пером.

Пред законом су
сви једанки,
али није закон
пред свима.

Закон је исти
за све
на које се односи.

Србија мора бити велика.
У постојећу не могу да стану
сви проблеми.

Од лоповлука се може
поштено живети.

Лопови су међу нама,
а ми међу њима.

Ако нађете руку
у свом цепу,
знајте да рука или цеп
нису ваши.

Лопови су се ухватили
за цеповете и заиграли
козарачко коло.

Да не беше вође,
лопови би покрали све.

Они немају шта да крију
од свога народа.
Што су имали,
сакрили су.

„Дајем вам часну реч
да се крађа неће
поновити!“

Раде двократно,
краду нон-стоп.

„Овде 92.
Добили сте што сте тражили.“

Једни лажу,
други краду,
трећи пљачкају.
Добро је кад се зна
шта ко ради.

Они не лажу,
не краду,
не пљачкају.
Они нису на власти.

Кина је огромна земља.
Зато је имала
четири пута већу банду.

Корупција је
опака болест.
Ко не подлегне,
нема му лека.

Власт не сме да запне
из петних жила.
Корупција брзо
пусти корене.

Корупција није
нужно зло,
већ нужник зла.

Ко вас не зна,
скупо би вас платио.
Ко зна –
подмитио.

Нема недодирљивих.
Неухватљиви су.

Сталактити и сталагмити:
без окапања власти,
криминал не би
очврснуо.

Још се нису стекли услови
за борбу против криминала.
стицање је
у току.

Не би дело
избило на видело
да лова није до крова
подземља.

Криминал је део
наше свакодневице.
Учествује у њој
сто посто.

У свету је тетовирање
хит.
У Србији –
хитац.

**Вођа је
у свакоме од нас.
Иде нам на јетру.**

Вођа увек има резервну варијанту.
Он или нико.

С њим живимо брже.
Док трепнеш,
прође нас воља за животом.

Није то одјек
главосечине секире.
Кум сече дрва.

Гаја и Влаја су у скамијама.
Раја на улици.

Целат и жртва
изједначени:
човек убио човека.

Сатиричари су,
у ствари,
целати
који не скидају главе,
већ – ореоле.

Омча је стезник
на високом нивоу.

Омрсио је конопац.
Пост му његов!

Није тачно
да су летеле главе.
Котрљале су се.

Да није капуљаче,
не бисмо препознали
целата.

Поука о правном леку:
плати главом,
па се ругај целату.

Кад је главосеча
преузео власт,
завладала је
гробна тишина.

Главосеча
у сваком дрвету
види пањ.

G17+-G17+=G17+

Ако је главосеча
сакат у главу,
није у руку.

Његов заокрет
био би и већи
да је круг имао
више степени.

Ако не знате где је,
кажите где није.
Да бисмо знали
где смо.

Да би што пре угледао
светлост дана,
устав треба донети
преко ноћи.

Пустили су ме
уз високу кауцију.
Платио сам
главом.

Ако је ћутање
одобравање,
највећу подршку имате
од мртвих.

Смрт би наступила
тренутно
да нисмо петнаест година
симулирали живот.

Све је могло
и горе да се заврши.
Могли смо
преживети.

Добри су примери
из живота,
али Срби имају
још боља искуства.

У животу је
све могуће.
Чак и смрт.

Не дајемо знаке живота,
да не бисмо открили
свој положај.

Ако живите
у погрешно време,
грешком заузimate
право место.

Ко је при себи,
живот прође
мимо њега.

Ништа не брините!
Ваш живот је
наша брига!

Какав кошмар!
Сањамо
да смо живи.

Сви против једнога –
сан.
Један проти свих –
јава.

**Народу треба рећи
праву истину,
а не како је било.**

Уснио сам диван сан.
Не смем
да га испричам.

Не можемо горе.
Горе су они
које смо бирали.

Патриотизам који се буса
родном грудом
мрви земљу.

Живот је угашен.
Браво ватрогасци!

Ми се истине
не стидимо.
Нека се она стиди.

GraSS!

До мира смо дошли
уз огромне жртве.
Сваки други пут био би
линија мањег отпора.

Лако је препознати жртву.
Понаша се
као мува без главе.

Време чистих рачуна:
ми њима петокраку,
они нама крст
на леђа.

Неписмен председнички кандидат
не скупља потписе,
већ крстове.

Неприатељ се упоао.
Ми смо само ставили
крст.

Будете ли жалили
за оним што имате,
нећете имати
за чим да жалите.

Реци без повратка
извор је
Ушће.

Демагог види
Долину плача
као
акумулационо језеро.

Надмашили смо Домановића.
Он је вођу стварао у машти,
ми –
на јави.

Народ прича свашта.
Чак и оно
што га је задесило.

Кад сањам полицију,
сан ми се обистини.

Формула успеха
Великих Срба:
висина пута ширина
једнако је дубина
пропадања.

Да нисмо небески,
не бисмо били
земља високог ризика.

Србима брже бежи
тло испод ногу
но облаци изнад глава.

Велика Србија је
ћорак.
Усмртио је више Срба
него сви
бојеви меци.

Србин који бар једном није
погинуо за српство
није патриота.

Да нисам патриота,
од мене не би било
ништа.

Пета колона је
феномен своје врсте.

Кад влада потегне чињенице,
истина извуче
дебљи крај.

Још не знам
да ли сам патриота
или издајник.
Чекам резултате референдума.

Земља припада ономе
ко нас обрађује.

Србија је подељена.
Једни су против вође,
други против његове супруге.

Где је батина васпитна палица,
батинаши су
просветни радници.

Срби са дна каце
трезне се
расколом.

**Србија узвраћа ударац.
Буса се
у прса!**

Срби су независни.
Од њих ништа не зависи.

Ако је Србија
тамо где су српски гробови,
онда смо национални интерес
бацили под ноге.

Јунак петог октобра
јаше
на челу пете колоне.

Да смо победили
на Косову,
исто би нам се хватало.
Срби не могу без мита.

Ко пре
Косовки девојци,
његове љуте ране.

1389-1999-2007.

$$2007-1389=618$$
$$=6+1+8=15\%$$

Чојство је
кад Црногорац брани
Србина у себи.
Јунаштво је
наопако.

Не завиде Црногорци Србима
што су под једном шљивом,
већ што су
у хладовини.

Ако нас од Црне Горе
дели марка,
са Ираком нас спаја
динар.

Црногорци су нам
највернији.
Они су нас последњи
напустили.

Усвојили смо
Уставну повељу
и закон о њеном
спроводу.

Не могу сви Срби
у Европу.
Мора неко
да чува кућу.

Доказано је
да се континенти померају.
Некада смо били
део Европе.

Торак је метак
сексуалне
контрареволуције.

Кључ успеха
српског афоризма је
у бравури.

За победе
које сте извојевали
нико вам није крив.

Ако је срећа у несрећи,
онда су Срби
народ најсрећнији.

Судбина небеског народа
зависи од распореда звезда
на еполетама.

Наређење је стигло
са највишег места.
Из подземног склоништа.

Иза сваког успешног мушкарца
стоји жена.
Испод њега –
лежи Србија.

Кад је живот лутрија,
смрт је премија.

Паметне Србе
може да спасе
само луда срећа.

Јапанци сваке године
учине корак напред.
Срби не могу да издрже
такав темпо.

Тајну успеха државног тима
знају ватерполисти:
победити,
а не упрскати.

Ако је риба и по
динар и по,
колико нас кошта
сом?

Србија је земља изобиља.
У њој има
што нигде нема.

Учећи се на грешкама,
Срби су научили
да греше.

Зашто се само
за једну врсту грешака
плаћа
алиментација?

Срби су склони
светогрђу:
кад поделе две нуле,
добију четири оцила.

Да ли су пруге
на лудачкој кошуљи усправне,
зависи од положаја
који заузима лудак.

Посматрано кроз ореол,
сваки је светац –
нула.

Нула је број
један.

Принчеви су
из бајке.
Наш је дојахао
из басне.

Где орози кукуричу,
зоре не свићу.

Што је Он добио
на времену,
Срби су изгубили
на простору.

Косово је где је Он.

Изабрали смо
најгорег.
Нисмо смели
да ризикујемо.

Будале бирају будале
да би будале
од будала
правили будале.

Партија на власти
не игра до голих краљева,
већ до огољених пешака.

Сви нуде рецепте.
Нико да позове
на ручак.

Страшни суд –
празан тањир.

Не бојимо се глади!
Већ његовог апетита.

Гладни слушају
отворених уста.

Црева крче пут.

Диктатура је
облик владавине
у којој диктатор не влада
собом.

Диктатор и треба да иде
по тепиху.
Да не би згазио
Земљу.

Није он
завео диктатуру.
Она је њега.

Да није цвета у коси,
не би се у глави запатило
семе зла.

Да не беше цвета у коси,
не би Едип намирисао
мајчину душицу.

За неузвраћену љубав
Син Нације је узвратио
Едиповим комплексом.

Зар и ти,
сине Едипе!

Политика је вештина
јединог могућег.

Политика свршеног чина
уродила плодом.
Крунски сведок –
дете.

Гледај куда идеш!
Да не би угазио
у политику.

Каква несебичност!
Више воли власт
него себе.

Власт је имуна
на све.
Болест је
неизлечива.

У борби
за голу власт
импотентни су
најжилавији.

Ако вам је истина
прирасла за срце,
вашој болести
нема лека.

Кад је рекао
да је лагао,
говорио је истину.

Истина је лековита.
Зато је Гвоздена Песница
дозира
зарђалом кашичицом.

**Какав лото
и спортска прогноза!
Један погодак –
сви добитници.**

Ко нема јаче доказе,
служи се чињеницама.

Када је сумња основана,
чињенице су
сувишне.

Слободно реците
шта вас мучи.
Нећемо вам ништа.

Говорите слободно!
У Србији
нико никога
не слуша.

Смрт фашизму –
слобода Чачку!

Вођа се служи
личним примером.
Мада му нису страна
ни друга средства принуде.

Не мрзе нас
што смо луд народ,
већ што смо
без премца.

Милиција је престала
да буде народна,
како би била
без гриже савести.

Обећао је оно
што није могао да испуни.
Испунио је све што
није смео да обећа.

Кад смо били
надомак циља,
традиција је прешла
на нашу страну.

Откад су му
запушили уста,
боље чује.

Кад су сви на линији,
линија се не види.

Време ради за нас.
Нико не пропада тако дуго
као Срби.

Шта се кога тиче
како живи председник државе!
То је његова
приватна ствар.

Вођа има
право на профит.
У сваком афоризму учествовао је
с 50%.

Ко зна, зна.
Ко не зна, информисан је.

Вођа је наше благо
непроценљиве вредности.
Још не знамо колико нас кошта!

Вођа баца највећу сенку
кад је у зениту.

Може му се
што хоће,
а хоће више
но што може.

И после прања руку
остају
отисци прстију.

Кохабитација на делу:
један и један су
један.

Због асанације
домаћег терена,
играћемо на туђем.

Масовне гробнице су
нормална ствар.
На овим просторима увек се
масовно гинуло.

Злочина је било
и на нашој страни.
Правили су их
други.

Осудили смо злочин.
И злочинца бисмо
да није патриота.

Тек кад је погубљена
крива особа,
испоставило се
да је злочин савршен.

Сваки је злочин савршен
са гледишта
жртве.

Ко то каже
Србија је мала,
не лаже.

За њих сам дигао
два прста:
средњи
и још један.

Сенке прошлости
направиле су значајан помак
напред.
Постале су мрак
садашњости.

**Ко верује својим очима,
склон је
и другим пороцима.**

Да бане Стаљин без бркова,
не би се знало
ко је ко.

Изгледа да сам
створен за вођу.
Нико ми ништа не верује.

Откад је Вођа
изгубио компас,
служи се штапом.

Коме је штап
при руци,
не ослања се
на памет.

Убијени у појам се
добро осећају.

Ратни вихор му је
покварио раздељак -
померио га слева надесно.

Кад смо сазнали
да је наша шанса
у нашим рукама,
ухватили смо се
за главу.

Кад сви говоре
једно те исто,
свако мисли друкчије.

Од народа
који се прави луд
луђи је само владар
који се прави паметан.

Знамо од чега народ живи.
Од данас
до сутра.

Трски која мисли
афоризам је
сламка спаса.

Срби који знају
шта говоре
не знају шта да мисле.

Не је негација.
Њет –
афирмација.

Ко наброји све мафије,
добеће једну
гратис.

Да је Сизиф
туцао камен,
лакше би га
гурао.

Вођа је надмашио Домановића.
Све нас је извргао
руглу.

Његов повратак
био би тријумфалан
да није промашио
капију.

Власт није показала
све што зна.
Шта не зна –
показује.

Спојили смо
радне и нерадне дане,
па не знамо
који су нам који.

Кад дође црни петак,
оду сви дани.

И ја сам добио телеграм подршке!
Полиција поручује:
„Држ се!“

Информативни разговор је
временски ограничен.
Док не исцури песак
кроз мокраћне канале.

Да нису имали пендреке,
помислили бисмо
да су звери.

Људождери
бирају вођу
према свом укусу.

Што ће земљи младост?
Земљи треба ђубре!

Откривају младе таленте.
Задижу им
сукње.

Живот треба дати
док је човек млад.
Кад остари,
ником није потребан.

Нико не зна
где су границе Велике Србије.
Млади их траже
на свим меридијанима.

Да би их сунце огрејало,
млади су морали
да ухвате маглу.

Млади су напустили земљу
у којој се столетна стабла повијају
како ветрови дувају.

**Чим сам видео
васпитну палицу,
знао сам да ће разговор бити
информативан.**

Он има децу,
па шта?
Имали смо и ми.

Променили смо свет.
Окренули га
против себе.

Не беже Срби
из земље,
већ у њу.

Венерин брег је
трусно подручје.

Графит је
право лице
улице.

Кад је министар унутрашњих послова
на бранику земље,
истина је у земљи.

Кад су обрадили предмет,
пустили су га кући.

Отаџбина је
у опасности.
Носимо је у срцу.

Афоризам је
кап истине
у којој се прелама
море глупости.

Црвени октобар
плус црвени јул
једнако је
црни петак.

Носили су га
на раменима,
а он их је
јахао.

Грб је
државни симбол.
Грба –
национални.

Зид је најтврђи
у висини главе.

Графити су
последњи бедем одбране.

Народу који удара
главом у зид
свака је улица
слепа.

Срби би можда
и преузели одговорност – да знају
шта су учинили.

Зашто смо се одлучили
за њега,
сам ђаво зна.
Њега смо консултовали.

Откад је пукла тиква,
грицкамо семенке.

Чим се интегришемо
са Европом,
вратићемо се по делове
изгубљене земље.

Сви Срби
под једну шљиву.
Остали –
у Европу.

Откупна цена зависи
од рода
и рада испод жита.

Таман да ухватимо
задњи воз за Европу,
а оно –
задњи избише први.

Европа је комплетна.
Само смо јој ми фалили.

За овако величанствен пораз
вредело је жртвовати
све победе.

Нема побеђених,
нема поражених,
нема преживелих.

Победнику лоров венац.
Осталим венцима –
побеђени.

Слава му је
ударила у главу.
Да је бар јаче.

Слава удара у главу.
Зна где је отпор
најмањи.

И ми знамо
да није у Србији,
али не знамо
где је Србија.

Вођа дели нашу судбину.
С њим смо осуђени
на доживотну робију.

Пљачка им материна!

Ко одбије одликовање,
заслужује
орден за храброст.

Ако је 5. октобра
била револуција,
ми смо првоборци.
Ако је еволуција –
мајмуни.

Какви су темељи
демократије,
зна подземље.

Магарац не зна
јесу ли му
све овце на броју.
Његово је да предводи.

Процес демократизације
јесте брз,
али су органи гоњења
још бржи.

Наша је демократија
пример за углед.
Народ може да мисли шта хоће
и да ради
шта Му је воља.

Ако не може милом,
може демократским средствима
принуде.

У демократском друштву
свако има право
да буде будала,
али о свом трошку.

Демократска власт је
обећала промене
и испунила обећање –
променила се.

Приликом утеривања кворума
моја машта
ради свашта.

Пањеви су
посекли стабла.
Да би обезбедили
кворум.

Не гађајте их
мућковима!
Да се смрад не шири.

Калигула је имао
сатирични нерв.
А његов сенатор
коњске живце.

Буде ли влада учила
на својим грешкама,
пред њом је велика шанса.

Није влада у сенци.
Сенке су у влади.

Нема нам спаса.
Ова влада нема куд
да побегне.

Ако су камиле
пустињске лађе,
грбави Срби су
свемирски бродови.

Најдубљи газ
има брод
који тоне.

Ко рони крокодилске сузе,
диже ниво мочваре.

Куда плови овај брод –
зна сваки
слепи путник.

На броду лудака
кормилар управља
капетаном.

Полиција не гази демонстранте.
Образујући се уз рад,
савлађује пређено градиво.

Странке су се договориле
да буде како мора бити,
међутим,
нису поштовале договор.

Странке су
постигле консензус.
Не слажу се
ни у чему.

Опозиционе партије се
боре за власт.
Владајућа је против.

Било је густо
док нисмо збили редове.

Конвертити на једну страну,
пребези на другу,
превртачи између.

Како веровати народу
који једанпут гласа за једне,
други пут
за исте?

Ми нудимо највише.
Украшћемо најмање.

После избора
пензије ће редовније
изостајати.

**Сви су били
на мојој страни.
Зато се чамац
и преврнуо.**

Изборна трка се наставља.
Изабран народ
бежи од циља.

И кад сањамо
да нам је кренуло,
правимо грешке
у корацима.

Да смо трчали
трку живота,
стигли бисмо
пре њега.

Српска формула:
ко избори најбољу стартну позицију,
стиче право
на девет кругова.

У зачараном кругу
свака тачка је
потенцијални центар.

Ми имамо своје законе.
Наши концентрични кругови
шире се
према центру.

Што ће вам одскочне даске,
кад се пањеви подмећу
на сваком кораку!

Док не одсвирају своје,
нећемо знати
ко је прва труба.

Сви би да нам помогну.
Али нико нема петљу
да измакне столицу.

Срби су
мали народ.
Ниједном проблему нису дорасли.

Није проблем
што власт нема већину,
већ што већина нема власт.

Проблем је у нама.
Не можемо да га сваримо.

Унутрашње слабости су
наше унутрашње резерве.

И ми знамо
да проблема нема.
Али не знамо
где их нема.

Ниједну реформу
нисмо довели до краја.
Кад дође крај,
све оде.

У нашем лудилу
нема система.
У нашем систему
не мањка лудила.

Да није поремећен
систем вредности,
посведочиће
свака будала.

Да јунаци нашег доба
нису кадри стићи и утећи,
не бисмо на страшном месту
постојали.

Није он
направио пропуст.
Пропуст је направио
њег.

Ко пети октобар пише
масним словима,
не пости.

Ако власт не буде држала
до афоризама,
мораћемо све из почетка.

Сарадња је двосмерна:
они нама списак оптужених,
ми њима
све по списку.

Не бисмо дали оптужене
ни за живу главу,
али морамо
због мртвих.

На потерници је
слика из млађих дана.
Док је личио на себе.

Судство је независно.
Ради што му је воља.

Свако је невин
док се не утврди.

Дати живот за Вођу –
најпримитивнији облик трампе.

Море,
Марко,
не ори друмове
по којима је тата сејао смрт!

С њим се
нисмо усрећили.
Мораћемо још
да се коцкамо.

Ако је Вођа у праву
сто посто,
наша кривица је
дупло већа.

**Вођа мора да крши устав
само зато
што нико није савршен.
Па ни устав.**

Нико није крив
док се не докаже
супротно.

Капо узима шаком.

Све карте су
у игри.
Сви кечеви су
у рукаву.

Власт најбоље чува
онај који се губи.

Чему два сведока,
кад смо сви очевици.

Бог и батина су
идеалан пример
равнотеже страха.

Полиција је заслужила
већа признања
од оних која је изнудила.

Њихова широкогрудост је толика
да се увек може наћи места
за још једно
одликовање.

Орден рада на капуту,
капут на кошуљи,
кошуља на човеку,
а човек –
на састанку.

Ако су заслуге за народ,
одликујте народ.

Србе краси
поданички менталитет
и невиђена храброст.

Чим се ослободе
јарма,
Срби легну
на руду.

Па шта ако је лагао?!
Тада још није био
министар.

Код нас нема
лудих крава.
Стока се опаметила.

У ланцу свињарија
брњица је карика
која недостаје.

Да екологија није
научна дисциплина,
не би сваки смрад
био предмет њеног изучавања.

Еколошка катастрофа!
Све мирише на усрану мотку!

Коме је отупело перо,
шиљи држаље.

Кад му дође
из дупета у главу,
постаће Говно Које Мисли.

Од сваког човека
испадне
ГОВНО .

Још није зрео
за ђубриште историје.
Говно мора да одлежи.

Да алармни уређаји
нису покварени,
давно би нам одзвонило.

Ми смо
ратна нација.
Умиремо на рате.

Срби су
велики народ.
Нема рата који их може
заобићи.

Хаг је
локомотива развоја.
Ради на пару.

Толико смо избезумљени
да нас и будале
питају шта нам је.

Хемијски процес је
доведен до краја.
Она и он су оно.

Види Хаг,
па умри.

Није време за сатиру.
Невреме је.

Ни ми нисмо знали
за Едипов комплекс
док нисмо видели резултате
његове владавине.

**„Слободно!“ –
чу се глас
из ћелије.**

Социјализам и комунизам
не треба доводити
ни у какву везу.
Посреди су системи без везе.

Живот који нам је прошао
с њим
био је никакав.
Али је зато искуство драгоценост.

Нити комуниста све зна
нити слепац све види.

Не хвалите ме превише.
Имам ја још врлина.

Зашто се шала
увукла
у вешала?

Сатиричар који зна
где је власт танка
увек извуче
дебљи крај.

Коцка је бачена.
На шта сад
да ставим живот?

Пошто се не зна
јесам ли жив,
кажњен сам условно.

Србија ће бити
демократска земља
или нас неће бити?
Нас неће бити.

Са онима
нисмо могли у будућност.
Са овима ћемо
тешко из садашњости.

Искористили смо
последњу шансу.
Као да смо знали
да је последња.

Нема нас
на списку несталих.
Је ли могуће
да смо у животу?

Право на жалбу
не одлаже извршење
смртне казне.

Убијени су
ван животне опасности.

Ако сви не погинемо,
од нас неће бити ништа.

Нисмо ми
мимо света.
Свет је у мимоходу
поред нас.

Све је стало.
Само гробља расту.

Што смо се убијали,
кад ћемо опет живети
заједно?

Збиља,
шта је иза циља?

Да би посадили
дрво мира,
ископали су
земљу.

Кад је осматрач викнуо
„Земља на видику!“,
мислио је
на дно.

Није све
у земљу пропало.
Пропала је
земља.

Држава које нема
пред великим је изазовом:
да нестане
или остане у сећању.

Континуитет на српски начин:
не може нешто да настане
док све не нестане.

Нисмо изгубили
све битке.
Само оне
у којима смо учествовали.

За обдукцију лешева
има времена.
Треба најпре сахранити
живе.

Да су му отворили срце,
а не душу,
можда би народ
и преживео.

Сви путеви су
проходни.
Нигде живе душе.

Мање споменика –
више животног простора.

Не личимо на мислиоца
због положаја у коме смо,
већ што смо се
скаменили.

Нико његов
није умро
природном смрћу.
Нећемо ни ми.

Кал,
глиб,
блато –
земљи свеједно
у чему ће се ваљати.

Кад се дигне
димна завеса,
видеће се
ко шта пуши.

Испало је добро.
Остало је лоше.

Тачка је нула
која се повукла
у се.

Рекох и спасих
душу своју.
Тело, извини!

Наша потрошачка корпа
исплетена је од прућа
жалосне врбе.

Да зло буде веће,
не знамо колико је.

Како да препознамо
истину,
кад се с њом нисмо сретали?!

Откад се слова изливају
у олову,
убице имају
исти рукопис.

Србин је марка
кад одлепи.

Устајте овде!

Од Косова направили мит,
од мита корупцију.
Како би спремно дочекали
власничку трансформацију.

Нека буде
што бити не може!
Може,
може!

Ко се одметне у политику
за коју није,
изметне се у оно
што је.

Демагози нам обећавају
куле и градове,
јер су Потемкинова села
пренасељена.

Откад је батина
побегла из раја,
леђа су јој место боравка.

Некада је Србија била
којекуде,
сада –
где-где.

Испаравање је
финансијска трансакција.

Молимо свеже офарбане
да не седају
у посланичке клупе!

Да се бирачко тело није
жртвовало за нашу ствар,
не би је добило.

Привреда се захуктава:
„Ћиху-ћиху-ћиху-ху!“

И кад не ради
телевизија емитује
мрак.

Полиција ради
на расветљавању случаја –
држи свећу.

Хвала што не пушите,
не пијете,
не једете!

О Њему се
све може рећи у једном афоризму.
Само,
има ли смисла
трошити толико речи?

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Заступљен у антологијама, домаћим и страним.

Превођен на осамнаест језика.

Бавио се карикатуром
и енигматиком.

Уређивао библиотеку ЈУ-сатира
и „Коприве“ новосадског „Дневника“.

Добитник бројних награда, као аутор, уредник, издавач.

Објавио доста књига.

Живи у Новом Саду.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.3–84

МАРКОВИЋ, Илија

Изабрани афоризми / Илија Марковић – Београд –
Нови Сад : Алма – Илијада, 2007 (Београд : Скрипта интер-
национал). – 209 стр. : 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира)

Тираж 500

ISBN 978-86-7974-015-1

COBISS.SR – ID 143624972